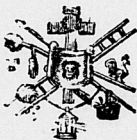

DE RELIGIEUS
OP DEN WEG NAAR CALVARIE
OF
GIDS OP DEN KRUISWEG
TEN GEBRUIKE VOOR RELIGIEUSEN.

BREDA.
EDUARD VAN WEES.
ANTWERPEN.
HENDRIK SERMON.

(1869)

Voc

O
op de
ik m
onzen
Ik zie
gedra
uitno
godde
hoe i
mij z
en he

Voorbereidend gebed aan den voet
van het Hoog-Altbaar.

O mijn Jesus, alvorens ik uwe voetstappen op den weg naar Calvarie ga volgen, vereenig ik mij met de smarten en beproevingen van onzen opperherder uwen stedehouder op aarde. Ik zie hem zijn kruis dragen, gelijk Gij het gedragen hebt, en ik hoor zijne stem, die mij uitnoodigt om hem te volgen. Moge ik, mijn goddelijke Zaligmaker, van U en hem leeren, hoe ik dagelijks mijn kruis moet dragen, en mij zelve slagtofferen voor de eer van God en het heil der zielen.

Onbevleete Maagd, wond ook mijn hart
 met datzelfde zwaard van smarten, hetwelk
 het uwe doorstoken heeft, en doe mij toch,
 met U, het geluk smaken van te drinken uit
 den kelk van uwen goddelijken Zoon.

LITANIE VAN HET LIJDEN.

Heer ontferm U onzer.
 Jesus ontferm U onzer.
 Jesus hoor ons.
 God, hemelsche Vader,
 God, de Zoon, Verlosser der wereld,
 God, de H. Geest,
 Heilige Drievuldigheid, één God,
 Jesus, die het H. Sacrament des altaars
 hebt ingesteld tot gedachtenis van uw
 heilig lijden,

ontferm U onzer.

Je
 veroo
 H
 Hij
 eenig
 V
 heid
 Hij
 lijks
 omd
 de v
 stell
 aang
 G
 uwe
 mij
 roep
 ande
 J
 doer
 offer
 dat
 De
 niet
 hetg

EERSTE STATIE.

Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Jesus, de onschuldige Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Hij ondergaat zijn vonnis zonder klagen, Hij levert zich aan zijne beulen over zonder eenigen weerstand te bieden,

Vanwaar die kalmte, van waar die gelatenheid in den Zaligmaker op het oogenblik dat Hij de wreedste marteling en den schandelijksten dood voor oogen heeft? Dat komt omdat zijn offer vrijwillig is; omdat zijn dood de wereld gaat redden en de belediging herstellen welke zijnen Vader door de zonde is aangedaan.

Geef mij, goddelijke Jesus, in dit geheim uwer oneindige liefde door te dringen, laat mij vooral begrijpen dat mijne roeping eene roeping van voortdurende zoen- en slagtofferanden is.

Ja het is om het lijden des Zaligmakers te doen voortduren het is om mijzelven te slagtofferen voor Gods eer en het heil der zielen, dat ik tot het kloosterleven geroepen ben. De H. Paulus leert het mij, en hij vreest niet te zeggen, dat hij in zich vervult al hetgene aan het lijden des Heeren ontbreekt.

Helaas! ofschoon Jesus Christus zijn bloed en zijn leven voor de verlossing der wereld gegeven heeft, wordt God nog onophoudelijk beleedigd, duizende zielen storten zich gedurig in het verderf. En zoo zal het gaan tot aan het einde der tijden.

Zoo dan de misdaad niet ophoudt, moet ook het slagtoffer voortduren, en J. Chr. nu zelf onlijdelijk, zet zijne offerande door de zielen der kloosterlingen voort.

Ik dank U, o, goddelijke Jesus, dat Gij voor mij de eer van zulk eene roeping hebt weggelegd. De wereld begrijpt ze niet, en misschien heeft zij mij veroordeeld gelijk Pilatus U veroordeeld heeft. Maar wat doet dat ter zake! Ik voor mij, houd mijne oogen op U gevestigd; ik wil geene andere getuigen dan U omdat ik ook van U alleen mijne belooning verwacht.

Jesus, de eetzaal verlatende om te gaan ster-
ven, ontferm U onzer.

Jesus in den olijfhof, ontferm U onzer.

Je

Nat
uitges
gen H
geslag

Jesus
maar

En
stote
het n
zelfde
zielen
hij zi

Zie

roepin
kloost

met
mijne

wissel

Mij
opgel

met
kruis

loften
ten v
Mi

TWEEDE STATIE.

Jesus wordt met zijn kruis beladen.

Nauwlijks is het doodvonnis tegen Jesus uitgesproken of zijne ongeduldige beulen brengen Hem het kruishout aan, waarop Hij moet geslagtofferd worden.

Jesus ontvangt het, niet uit hunne handen; maar uit die zijns Vaders.

En daarom, in plaats van het terug te stooten, overlaadt Hij het met kussen en neemt het met blijdschap op zijne schouders. Terzelfder tijd roept Hij tot alle edelmoedige zielen: Indien iemand mij wil navolgen dat hij zich zelve verzake en zijn kruis opneme.

Ziedaar, in twee woorden, geheel mijne roeping. Ik heb, O mijn goddelijke Jesus het kloosterleven slechts omhelsd om U te volgen, met U mijn kruis te dragen, en om met U mijne zonden en de zonden der wereld uit te wischen.

Mijn kruis is: het offer, dat ik mij heb opgelegd, met de wereld te verlaten, en vooral met mij van mijne familie te scheiden. Mijn kruis bestaat in het gewigt der kloosterge- loften en de stipte nakoming van al de punten van mijnen regel.

Mijn kruis zijn al de beproevingen des levens

hetzij zij van God of van de schepselen komen; hetzij zij mijn ligchaam raken door pijnen en ziekten, hetzij zij op mijne ziel drukken door tegenzin, ontmoediging en dorheid.

Mijn kruis bestaat eindelijk nog in de zonden der wereld, welke ik beweenen moet alsof ik ze zelf had bedreven; beweenen en uitboeten om den zondaar den terugweg gemakkelijk te maken. Alzoo wordt ieder klooster, ver van, gelijk de wereld zegt, eene plaats van rust en ledigheid te zijn, een kalvarieberg, waar men geroepen wordt om zich te slagtofferen, en om het lijden des Zaligmakers te doen voortduren.

O, mijn Jesus, wat schijnt mij dit kruis zwaar! Mijn natuur heeft er een afkeer van! Maar Gij schenkt mij het geheim om het wel te dragen: en dat bestaat namelijk, in het met U te omhelzen en met liefde voort te dragen. Leve Jesus! Ik zal niet terugdeinzen. De liefde maakt alles licht, en geeft vleugelen om voort te snellen.

Jesus, met droefheid overladen, door een engel getroost, en water en bloed zwetende in doodstrijd verkeerende ontferm U onzer.

Jesus, verkocht en door Judas verraden, Ontferm U onzer.

Na
mij
zake
ligmak
Hem
het g
kloost
bestaa
Ma
stappe
of zijn
Overla
mishar
Hij m
O,
daar,
armen
hadt g
verste
lijden
Op
ten, g
of bij
moeli
tegenh

DERDE STATIE.

Jesus valt voor de eerste maal.

Nadat Jesus ons gezegd heeft: »indien iemand mij na wil komen, dat hij zich zelven ver- zake en zijn kruis drage,» voegt er de Zaligmaker bij: »Dat hij mij volge.» Laat ons Hem dan volgen van het gerechtshof tot aan het graf. Hij gaat ons toonen waarin de kloosterlijke toewijding in hare gansche volheid bestaat.

Maar wat zie ik! Nauwlijks is Jesus eenige stappen op den smartelijken weg voortgegaan of zijn voorbeeld schijnt zijne leer te loochenen. Overladen door den last des kruizes en de mishandelingen die men Hem aandoet, valt Hij met het aanschijn ter aarde.

O, goddelijke Jesus, waarom was ik niet daar, om U te ondersteunen en U in mijne armen te dragen! Ach! Gij zijt God, en Gij hadt geen vleeschelijken arm noodig om U te versterken. Indien Gij valt, is het uit medelijden voor mijne eigene zwakheden.

Op den dag mijner kleeding, mijner geloften, gedurende den ijver van mijnen proeftijd of bij het eindigen eener retraite viel niets moeilijk, en niets scheen in staat mij te zullen tegenhouden op het moeilijke pad der geeste-

lijke volmaaktheid. Maar, er is een dag gekomen waarop ik minder waakzaam geweest ben, waarop ik nagelaten heb de bewegingen der natuur te bevechten; van toen af aan hebben de kloosterpligten op mij gerust als een last, en ik ben gevallen.

Wat zou er van mij in dien toestand geworden zijn, O, mijn goddelijk voorbeeld, indien Gij zonder wankelen Calvarie waart opgeklimmen. De volmaaktheid waartoe Gij mij geroepen hebt zou mijne krachten te boven gegaan hebben.

Door uwen val leert Gij mij niet ontmoedigd te worden ondanks mijne gebreken en onvolmaakheden, ja zelfs niet ondanks mijne verflauwing en mijne fouten: Want de wanhoop is de verdelgster van alle deugden.

De ziel die zich vernedert. de ziel, die terwijl zij poogt op te staan, over hare zwakheden zucht, is dikwijls digter bij uw hart, o, barmhartige Jesus. dan de ziel, die zich zelve behaagt en deugden denkt te bezitten omdat zij geene bekoringen te bestrijden heeft. Men zal verdoemd worden, niet omdat men zal gevallen zijn, maar wel omdat men niet zal zijn opgestaan.

Jesus gevangen en gebonden door de soldaten,
ontferm U onzer.

Jesus verlaten door uwe discipelen, ontferm
U onzer.

Je

Dat
der to
ook he
en ede
haren

Al
zekerh
verlate
gevare
hoort
vliegt

Zoo,
Gij oo
het uu
meer o
sterken

Maa
mij da
terug
uwer l

Indi
dan zu
en zoo
keeren

VIERDE STATIE.

Jesus ontmoet zijne heilige Moeder.

Dat een kind valle, aanstonds zal zijne moeder toevliegen, om het op te helpen. Dit is ook het gevoel dat Maria de teerhartigste en edelmoedigste der moeders voortjaagt om haren goddelijken Zoon te gemoet te snellen.

Al de leerlingen, slechts op hunne eigene zekerheid bedacht, hebben, laf genoeg, Jesus verlaten. Maria vergeet zich, om slechts de gevaren van haren Zoon te aanschouwen. Zij hoort niets dan de stem haars harten, en vliegt Hem ter hulp.

Zoo, o Maria, mijne teedere moeder! zijt Gij ook mij toegedaan. Dat de bekoring, dat het uur der beproeving kome; dan zult Gij meer dan ooit, mij bijstaan, om mij te versterken en troostwoorden toe te spreken.

Maar zoo ik reeds gevallen ware, zoudt Gij mij dan, o goddelijke Moeder, niet met afkeer terug stooten? Neen; dat mistrouwen doet uwer barmhartige goedheid leed.

Indien ik slechts mijnen misslag beween, dan zult Gij mijne tranen komen afwisschen, en zoo ik op het regte pad wensch terug te keeren, zult Gij er mij op uwe armen heen-

dragen. Dus geené vrees, geen droefheid meer, mijne ziel! Maria is uw steun.

Maar wat doet Maria, terwijl zij aan de voeten ligt van haren Zoon. Zij vereenigt zich met zijn offer, en zij drinkt uit zijnen kelk. Ziedaar twee smarten welke in elkander vloeijen om er slechts eene te vormen; maar eene smart onmetelijk als de zee.

Zoo toont Jesus zijne liefde aan zijne moeder, door haar, meer dan eenig ander schepsel, aan zijn lijden deelachtig te maken. Zoo handelt Hij met al zijne uitverkorenen. Hoe meer Hij hen bemint des te meer laat Hij zijn kruis op hen wegen.

Zoolang ik deze waarheid niet zal begrepen hebben, zoolang ik het bittere der tranen niet zal gesmaakt hebben, zoolang ook zal ik niet begrepen hebben, waarin de verdiensten en de zoetigheden van het kloosterleven bestaan. „Of lijden of sterven” riep de H. Theresia. Eene andere heilige nog heldhaftiger dan zij vroeg: altijd te mogen leven, om altijd te lijden.

Jesus, door de straten van Jerusalem geleid en voor verschillende regterstoelen gesleurd ontferm U onzer.

Jesus, door valsche getuigen aangeklaagd, ontferm U onzer.

S
Da
kruis
geve
zwa
welk
steun
mens
O
mijn
zou
hebb
cram
O
Cyre
ook
neme
Gij
nauv
hun
zijds
D
kelij
dat
en c

VIJFDE STATIE.

Simon van Cyrenen helpt Jesus zijn kruis dragen.

Dat Jesus den Cyreneër toelaat Hem zijn kruis te helpen dragen, is nogmaals eene toegewendheid van zijnen kant, om zich naar onze zwakheid te voegen. Boven de goddelijke magt welke in Hem is, en waarop Hij zou kunnen steunen, verkiest Jesus de hulp van eenen menschelijken arm.

Om het kruis te dragen hetwelk ik op dag mijner kloostergeloften op mij genomen heb, zou ik geene andere hulp van noode moeten hebben, dan die van het gebed, van de sacramenten, en van mijne vereeniging met God.

O goddelijke Jesus met de dienst van den Cyreneër te aanvaarden, staat Gij mij toe, ook den bijstand en de vertroosting en aan te nemen welke mij van mijne naasten geworden; Gij leert mij dat de leden van eene gemeente nauw aan elkander gehecht zich onderling in hun werk moeten helpen en in hunne wederzijdsche beproevingen aanmoedigen.

Dank zij U, mijn Jesus, voor deze inschikkelijkheid. Ach, ik herinner mij zoo wel, dat ik te kampen heb gehad met droogheden en dorheden, met vermoeinissen en ontmoet-

digingen, waarin de ziel van duisternissen omhuld, haren weg schijnt verloren te hebben, waarin de ziel geene veerkracht meer bezit om zich tot God te verheffen.

Wat zou er toen van mij geworden zijn, zoo ik geen hart gevonden had, waarin ik het mijne kon uitstorten! indien ik met het licht van een bestierder, met de aanmoedigen van een overste het pad niet had terug gevonden dat ik verloren had, en tevens den smaak en de minnelijkheid der godvruchtige oefeningen welke ik reeds had verlaten.

Voortaan wil ik, om mij van mijne dankbaarheid te kwijten, de Cyreneër zijn van allen die wankelen, van allen die lijden en weenen. Ieder onzer gemeente, welke meer bijzonder den Calvarieberg beklimt, ieder welke met eene ongeneeslijke kwaal geslagen is, zal ik geheel ten diensten staan, dat zal het dienstambt zijn waarnaar ik streven zal.

Jesus beleedigd, geslagen en uitgescholden gedurende den nacht, ontferm U onzer.
 Jesus door Petrus verloochend, ontferm U onzer.

Ee

Ik
 Veron
 delijke
 gen o
 gelaat
 te sch

Ma
 schold
 uw lij
 de vl
 aange
 veren

Go
 knieë
 mijne
 van z
 en n
 Ik be
 verze
 met
 geluk
 So
 U ve
 mism

ZESDE STATIE.

*Eene godvruchtige vrouw droogt het
aanschijn van Jesus af.*

Ik bewonder den moed en de opoffering van Veronica! Gelijk zij, en met haar zou ik, goddelijke Jesus, u hebben willen te gemoet vliegen om uw aanschijn te zuiveren, en aan uwe gelaatstrekken hunnen goddelijken glans terug te schenken.

Maar wordt Gij in deze dagen niet uitgescholden en beleedigd gelijk in den tijd van uw lijden. De goddeloozen werpen U duizende vloekwoorden en verwenschingen in het aangezicht, zij ontkennen uwe godheid en leveren haar aan den spotlust van het volk over.

Goddelijke Zaligmaker, zie mij hier op mijne knieën voor U, en ontvang de hulde van mijne liefde en van mijn geloof tot herstel van zoovele beleedigingen. Gij zijt mijn Heer en mijn God. Dit tabernakel is uw troon! Ik ben beter van uwe tegenwoordigheid aldaar verzekerd, dan ik dit zijn zou als ik U slechts met mijne oogen gezien had. Wat zou ik mij gelukkig achten voor uwe voeten te sterven.

Sommige ketters nemen den schijn aan van U voor hunnen God te erkennen, maar zij mismaken uwe leer en uwe lessen. Zij be-

leedigen de Kerk, uwe Bruid, en zij betwisten haar het regt van uw woord te vertolken.

Als een leerzaam kind, herken ik de Roomsche Katholieke en apostolieke Kerk voor de eenige bewaarster van uwe leer en uw gezag, van Haar heb ik mijne konstitutiën en regels; en het is door Haar dat ik zeker ben van, door het nakomen der evangelische raden, den waren weg te zijn ingeslagen.

Maar het is in het Sacrament van uwe liefde dat Gij vooral gewond wordt mijn goddelijke Jesus. Dezen ontloopen uwe heilige Tafel, genen naderen haar, doch slechts om haar te ontheiligen. O goddelijk liefdemaal wees meer dan ooit mijne vreugd en wellust! Het hart der maagden is uw uitverkoren heiligdom! Kom rust in de schaduw der lelieën. Woon in mij, en laat mij in U wonen. En dat ik niet meer leve, maar dat Gij levet in mij.

Jesus door de joden voor Pilatus geleid en beschuldigd, ontferm U onzer.

Jesus door Herodes veracht, ontferm U onzer.

Zal
nogma
mij ze
zoovel
mijner
ik mij
fouten
Ik
in de
komt
herval
te he
drijver
Het

uwe
het v
aarde
het g
De
ker o
ook e
en va
genac
wein

ZEVENDE STATIE.

Jesus valt voor de tweede maal.

Zal ik U, o mijn Jesus! vragen waarom Gij nogmaals neerziukt? Ik zou beter doen met mij zelven te vragen waarom ik toch ondanks zoovele verzekeringen van getrouwheid, in mijnen eersten ijver verflauwd ben? Waarom ik mij in mijne biechten telkens van dezelfde fouten te beschuldigen heb.

Ik zou beter doen van aan zoovele zondaars in de boosheid verhard, te vragen hoe het komt dat zij zoo gemakkelijk in de zonden hervallen, en waarom zij door er dikwijls in te hervallen, deze als zonder knaging bedrijven?

Het is dan om mijne onstandvastigheden in uwe dienst, mijn vallen en mijn hervallen, het vallen en hervallen van alle zondaren der aarde, dat Gij voor de tweede maal onder het gewigt van uw kruis neerzijgt.

Deze tweede val was ernstiger en smartelijker dan de eerste, omdat mijn nieuwe val ook een bijzonder verzwarend merkteeken heeft en van eene grootere ongetrouwheid aan uwe genade getuigt. En nogtbans sla ik er zoo weinig acht op! Ik beschuldig er mij met

zoo weinig leedwezen van, en ik vergeef ze mij
zoo gemakkelijk!

Zoo handelt Gij er niet mede, mijn Jesus!
Gij hebt er u mede belast om mijne dagelijk-
sche zonden uit te wisschen, en naar mate Gij
op den smartvollen weg voorttreedt, voelt Gij
er den last steeds van verzwaren; Gij telt ze
een voor een, en Gij beweent ze met steeds
bitterder tranen.

Dat ik dan, ziende hoe Gij overladen zijten mi-
eer door het getal mijner fouten dan door het
gewicht van uw kruis, een meerlevendigen af-
keer der zonden opvatte en dat ik mij zelfs
van den schijn des kwaads leere onthouden.

Voortaan, O mijn Jesus, wil ik niet
de straf aan de zonde verbonden beschouwen,
maar wel den opstand die deze tegen uwe heilig-
heid insluit, maar wel de wond welke zij
in 't harte slaat. Alle fouten hoe ligt zij
zijn, zijn beleedigingen tegen God, en daar-
door reeds eene kwaal die haars gelijken op
aarde niet heeft.

Jesus die door het volk achter Barabas gesteld
zijt, onferm U onzer.

Jesus vreeselijk gegeeseld, ontferm U onzer.

Jesu

Tran

Calvari

U niet

aan de

mi

smarter

Maar

voeligh

gen.

J

vrucht

van zij

» We

U heilige

mijn d

mijnen

koop

offers

mene

in pla

wankel

Ik b

Gij le

mijnen

beantw

ping.

Moe

ze mij

ACHTSTE STATIE.

Jesus
gelijk
ate Gij
elt Gij
telt ze
steeds U
aan de
en zijten
or het
gen af-
zelfs
ouden.
gen. Je
meervr
uwen,
neilig-
zij U
zij ook
daar-
en op
esteld
onzer.

Jesus troost de dochters van Israël.

Tranen vloeijen, snikken laten zich op den Calvarieberg hooren! O mijn Jesus, als ik U niet kan verdedigen noch U ontrukken aan de handen uwer beulen, dan zie ik U en zijten minste gevolgd door zielen die in uwe or het smarten deelen en die met U weten te lijden. gen af- Maar wat hoor ik? Jesus werkt die ge- zelfsvoeligheid, waarvan Hij het voorwerp is, te- ouden. gen. Jesus weigert die schatting van god- meervruchtig medelijden; Hij wil onder de vervulling uwen, van zijn offer niet door tranen verweekt worden. neilig- »Ween niet over mij» zegt Hij aan de zij U heilige vrouwen. Door mijn lijden en door zij ook mijn dood ga ik aan de regtvaardigheid van daar- mijnen Vader voldoen, en de wereld terug en opkopen. Elke groote zending brengt groote offers met zich mede. Versterkt deze volko- mene overweging liever en moedig ze aan in plaats van ze door uwe tranen te doen wankelen.

Ik begrijp U, o mijn goddelijk voorbeeld! Gij leert mij met welke kracht ik mij aan mijnen pligt moet slagtofferen hoe ik moet beantwoorden aan de genade van mijne roe- ping.

Moet een missionaris, wanneer God hem

aan gene zijde der zeën roept, zich door de tranen eener moeder laten verbidden? Mag een hospitaalzuster het bed der zieken door de pest besmet verlaten: omdat zij zelve het slagtoffer der plaag worden kan?

„Ween over U en over uwe kinderen” voegt er de goddelijke stem bij. Daar gij toch tranen in uwe oogen hebt en zuchten aan uwe borst ontsnappen, ween dan over wezentlijke kwalen, ween over uwe zonden, en over die van uwe kinderen.

Gij herinnert mij, o mijn Jesus, aan de innige pligt mijner roeping. Ik moet mij met U een slagtoffer maken voor het heil der zondaren. Men kan niet ten allen tijde en op alle plaatsen het apostelambt uitoefenen van de hoogte des predikstoels of aan het bed der zieken; noch in het midden der armen en der kinderen. Maar het apostelschap des gebeds, is dat van alle orders en van alle dagen.

Mij dus voegt het te weenen over de zonden der wereld! Ik moet ze uitboeten door eene steeds meer verstorvene levenswijs, Mij is het toegestaan de zondaren tot God terug te brengen door hun losgeld te betalen.

Jesus die met purpergekleed met doornen gekroond, een riet in de hand droeg en als een spotkoning behandeld zijt ontferm U onzer. Jesus aan het volk voorgesteld, ontf. U onzer.

Waa
Hij is
komen
zijne s
Het
een ge
wat H
lijden,
maakte
voor d
het he
En
welke
uit tre
der zie
om zie
zelfopo
moet
haar o
Zijn
het he
hebben
schoon
dat we
tegens
blootst
Hel

NEGENDE STATIE.

Jesus valt voor de derde maal.

Waarom die derde val van den Zaligmaker? Hij is op den top van den Kalvarieberg gekomen en reeds weegt het kruis niet meer op zijne schouders.

Hetgeen Hem ontstelt en ter neer slaat is een gevoel zeer droevig voor zijn hart. Alles wat Hij geleden heeft en wat Hij nog gaat lijden, heeft Hij uit genade gedaan, in volmaakte vergetelheid van Zich zelve, en alleen voor de verheerlijking zijns Vaders en voor het heil der zondaren.

En is het nu groot het getal dier zielen welke zijn offer begrepen hebben en er voordeel uit trekken. Is het groot, vooral het aantal der zielen welke zich zelve weten te verzaken om zich voor hun plicht op te offeren? wier zelfopoffering vuriger is omdat zij onbekend moet blijven, en dat niemand ter aarde er haar ooit iets te meer voor achten zal?

Zijn zij talrijk die weten dat Gods eer en het heil van den naasten ergens belang bij hebben, en er zich daarom aan toewijden, schoon zij voorzien dat duizende hinderpalen dat werk in den weg staan, dat het hen aan tegenspraak en misschien aan vervolging gaat blootstellen?

Helaas! in de eeuw des eigenbelangs, in

ons verflauwd en verslapt Christendom wordt de leer van zelftoewijding en van opoffering aan zijne pligten minder en minder begrepen en uitgeoefend.

Tracht de anti-christelijke grondregel: *elk voor zich* zelfs niet in de kloostergemeenten door te dringen? Ieder zoekt de posten en bedieningen die hij het liefst heeft, ieder neemt iets van de pligt van zelfopoffering af, om den kring zijner vrijheid uit te breiden. Men vindt schrandere middelen om de strengheid der kloostergebruiken te matigen en ze naar zijn gestel te regelen; men zou als een boetvaardige willen leven, doch tevens zijne levenswijze zoo gemakkelijk maken als men kan.

Ziedaar, o mijn Jesus, de lasheden die U ter neer drukken die U met schaamte bedekken, en die u met het aanschijn ter aarde doen vallen. Ach! sta op; bid ik U; verberg mij uw aangezicht niet langer; ik wil niet meer dat Gij U over mij te schamen hebt. Ik heb het begrepen en ik zal het in beoefening brengen.

Het ordersleven is eene blinde zelftoewijding het is het een gedurig slagtoffer, het is de gehoorzaamheid tot aan de dood.

Jesus door Pilatus ter dood veroordeeld, ontferm U onzer.

Jesus met het kruis beladen naar den Kalvarieberg gevoerd, ontferm U onzer.

Jesus

Van

steeds

maar

nog ee

De a

lomp

tegen

Maar

berooft

zijner

God

waarsc

wilde

en U

roofd

moete

Ja,

druk

gelofte

kloost

mij a

De

de be

verlat

niets

dom

TIENDE STATIE.

Jesus wordt van zijne kleederen beroofd.

el: elk

teenten

en en

neemt

f, om

Men

gheid

e naar

boet-

evens-

an.

die U

edek-

aarde

rberg

meer

Ik

ening

ding

is de

ont-

alva-

Van Bethleëm tot Calvarie is de armoede steeds de getrouwe gezellin van Jesus geweest; maar voor dat Hij gaat sterven, wil Hij ze nog eens nauwer omhelzen.

De arme onder de armste behoudt ten minste lompen om zich te dekken en zich te beschutten tegen de ongestadigheden der jaargetijden. Maar Jesus ziet zich, reeds voor zijnen dood, beroofd van zijne kleederen welke het eigendom zijner beulen geworden zijn.

Goddelijk voorbeeld, Gij hadt mij wel gewaarschuwd dat als ik een volmaakte leerling wilde zijn, ik mijn kruis zou moeten opnemen en U volgen; maar zal ik ook van alles beroofd moeten worden en aan dit kruis gehecht moeten worden gelijk Gij?

Ja, zulks moet gebeuren. Dit is het uitdrukkelijk verbond dat ik op den dag mijner geloften heb aangegaan. Wat zijn de drie kloostergeloften anders dan drie spijkers welke mij aan mijn kruis moeten hechten.

De eerste en wel de minst stekende, is de belofte van armoede, waardoor ik alles verlaten heb, waardoor ik Gode beloofd heb niets aan te werven over niets als mijn eigendom te beschikken.

Maar die kloostergelofte zal mij ten minste niet van mijne kleederen berooven? Ik heb ze in gebruik maar niet in bezit. De hoorzaamheid kan ze mij ontnemen, en de andere versletene verplaatsen.

De arme kan aan een anderen armen, een stukje brood geven dat hij ontvangen heeft. De kloosterling, kan over zijn brood niet beschikken om het aan een ander te geven, al hij daartoe eerst geen verlof ontvangen heeft.

O mijn Jesus, ik ben dus arm gelijk G. Leg U neer op uw kruis, ik kan er U volgen; niets houdt mij meer aan de aarde hecht.

Ja ik heb alles verlaten, maar alles is me honderdvoudig terug gegeven. Hoe armer ik ben, des te vrijer en ongebonden gevoel ik mij op het pad der deugd voort te gaan; hoe armer ik ben, des te meer bezit ik Jesus in het gebed en in de H. Communie. Neer de kloosterlijke armoede is geene ontblooting het is een rijkdom, een overvloedige oogst van verdiensten. Ik verwissel de aardse goederen tegen de schatten des hemels!

Jesus aan het kruis gehecht, ontferm U onzer
Jesus aan het kruis opgeheven, ontferm U onzer

ELFDE STATIE.

Jesus wordt aan het kruis gehecht.

Alles is gereed voor de laatste daad die het offer moet voltooien. Het slachtoffer is ontbleed, het kruis is bereid, de beulen zijn met ranne marteltuigen gewapend; wat gaat er gebeuren?

Men beveelt Jesus zich op het kruis uit te rekken, en Hij legt zich op dit smartbedr, alsof het voor Hem een rustbed was na vermoeienis van eenen langen weg. Men slaagt zijne handen en voeten, en Hij reikt naar de spijkers en de hamers welke ze op het kruis moeten hechten.

O God zult Gij uwen engel niet zenden, welke eertijds den arm van Abraham tegen gejuden heeft!

Jesus heeft onze ongeregtigheden op zich genomen; Hij moet ze met zijn bloed uitwasschen. In Vader, in plaats van de woede der beulen tegen te houden, schijnt hun te zeggen: Slaat, slaat dien grooten misdadiger! Doet men al de onmatigheden, uitspattingen en imperijen uitwisschen, laat hem boeten voor de onzuiverheden waarmede de aarde bezoeeld is en ooit bezoedeld zal worden tot het einde der eeuwen.

O mijn Jesus, ik begrijp de smarten uwer

ziel en van uwen doodstrijd in den olijfhof. Maar waarom uw onschuldig en maagdelijk vleesch aan de scherpe punten der spijkers overgeleverd?

Indien de ziel de zetel geweest is van de zonde, het ligchaam toch heeft er de misdadige genieting van gesmaakt; zoo de ziel tegen God is opgestaan, is toch het ligchaam het werktuig van den opstand geweest: ziedaar waarom Jesus de uiterste pijnen gevoelt zoo in de ziel als in het ligchaam.

Maar goddelijke Zaligmaker indien ik mij met U vereenigd heb voor het boetwerk, dan moet ik mij ook met uw lijden vereenigen door zelfversterfing. En omdat Gij vooral geleden hebt in uw vleesch om de onzuiverheden der zondaren uit te wischen, wilt Gij dat ik een onnoozel en maagdelijk vleesch aan de versterving overlevere. De onschuld van het slachtoffer bepaalt de waarde van de offerande.

De kloosterlijke zuiverheid, een boetvaardig en gekruizigd leven ziedaar de tweede spijker die mij aan het kruis moeten hechten. De armoede heeft mij van de uitwendige goederen beroofd, de zuiverheid schrijft mij voor in een ligchaam te leven alsof ik er geen had.

Jesus die voor uwe vijanden gebeden hebt, ontferm U onzer.

Jesus die den goeden moordenaar het Paradijs beloofd hebt, ontferm U onzer.

V
het l
zaam
offer
Ja
goed
verp
felij
hoor
mijz
D
aard
uitm
mij
mak
P
en l
sleu
lang
lam
Hij
Hij
het
tuig
hebb
gees
D

TWAALFDE STATIE.

Jesus sterft op het kruis.

Van de drie spijkers die den kloosterling aan het kruis moeten hechten, dringt die der gehoorzaamheid het diepste in het hart van het slachtoffer door, en deze brengt het den dood toe.

Ja, de armoede ontrooft mij van alle uiterlijke goederen, een offer dat ligt valt; de zuiverheid verpligt mij gelijk een engel te leven in een sterfelijk ligchaam, een edelmoediger offer; de gehoorzaamheid doodt mijn eigen wil en doet mij aan mijzelfen sterven, en dit is een heldhaftig offer.

De gehoorzaamheid ziedaar dan wat den aard en de volmaaktheid van den ordestaat uitmaakt. Ziedaar de groote les welke Jesus mij gegeven heeft, met zich gehoorzaam te maken tot den dood des kruizes!

Pilatus spreekt tegen Hem de doodstraf uit en Hij spreekt geen woord tegen; zijne beulen sleuren Hem naar de strafplaats langs eenen langen en moeielijken weg, en even als het lam dat men ter slachtplaats heen voert, opent Hij zijnen mond niet om zijne klagten te uiten; Hij strekt zich met dezelfde onderwerping op het kruis uit, en niet voor dat Hij de getuigenis kan afleggen van alles volvoerd te hebben wat Hem was bevolen, geeft Jesus den geest, uitroepende: Alles is volbragt.

De ongehoorzaamheid had onze eerste ouders

uit het Paradijs gejaagd, de gehoorzaamheid van Jesus heeft er ons de deur weer van ontsloten. De ongehoorzaamheid heeft de zonde doen ontstaan welke den Hemel tegen de aarde gewapend heeft, de gehoorzaamheid brengt de deugd voort welke verdiensten de aarde met den hemel verzoent.

O goddelijke gehoorzaamheid, wat wordt Gij aangenaam aan mijne ziel! Wat zal ik doen om mijnen Jesus na te volgen en mij gehoorzaam te maken tot den dood gelijk Hij? Jesus is zoo vast aan het kruis gehecht, dat Hij niet vrij is om een stap te verzetten. Zoo wil ik voortaan geene enkele beweging meer maken buiten mijnen regel.

Indien ik mijne regels nakom, dan zullen zij mij bewaren. Zij zijn voor mij den regten weg der volmaaktheid omdat zij mij den weg van Calvarie doen volgen.

Gelukkig als ik op het einde mijns levens mij overtuigd kan houden steeds gehandeld te hebben volgens de letter en den geest van mijne regels; de Apostel verzekert mij dat ik in den vrede des Heeren zal inslapen en dat zijne barmhartigheid op mij zal rusten.

Jesus die uwe Moeder aan den H. Joannes aanbevolen hebt, ontferm U onzer.

Jesus die tot uwen Vader gezegd hebt: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, ontferm U onzer.

Je
 Jes
 arme
 heeft
 ik m
 linge
 zucht
 O
 van
 schoo
 zij
 Hoe
 nogt
 Hij
 dat
 leed
 Te
 Josep
 bij J
 lippe
 in H
 heeft
 chaa
 den
 eerb
 N
 zijne
 bezc

DE RTIENDE STATIE.

Jesus wordt van het kruis afgedaan.

Jesus is gestorven op het kruis tusschen de armen der gehoorzaamheid. »Mijn Vader, heeft hij uitgeroepen, in uwe handen beveel ik mijnen geest. Zoo ook offeren de kloosterlingen gaarne hun laatste oogenblik, hun laatste zucht op.

O mijne ziel, beschouw nu het ligchaam van Jesus van het kruis afgedaan en op den schoot zijner Moeder neêrgelegd. Hoe drukt zij Hem tegen haar hart? Met wat liefde? Hoe besproeit zij Hem met hare tranen! En nogthans troost zij zich met de gedachte dat Hij roemrijk zijne zending volbracht heeft, en dat de woede der beulen hem niet het minste leed meer kan doen.

Ter zelfder tijd naderen de H. Joannes, Joseph van Armithea en de H. vrouwen tot bij Jesus en vol liefdevuur brengen zij hunne lippen op zijne gezegende wonden. Zij zien in Hem geen lijk hetwelk de dood afzigtelijk heeft gemaakt, maar een altijd goddelijk ligchaam. Zij overdekken het met geurige kruiden en reukwerken en zij begraven het met eerbewijzen.

Na zijn dood wordt de kloosterling ook aan zijne moeder de H. Kerk overgegeven. Deze bezorgt hem een eenvoudige doch treffende

lijkdienst en op zijn graf stort zij gebeden met tranen doormengeld.

Maar de Kerk verheugt zich meer dan zij weent. De soldaat, de apostel dien zij verloren heeft, is gevallen, ja, maar met lauwren bekroond. Zij heft geen treurlied aan, maar liever een vreugdezang: Want hoor, mijne ziel, hoor wat de Kerk zingt:

„Dat de engelen U in het hemelsch Paradijs
geleiden. Dat Jesus bloedgetuigen U op den
drempel der eeuwigheid ontvangen, en de
poorten der heilige stad voor U ontsluiten.
Ga met Lazarus, eertijds zoo arm en nu zoo
rijk, uwe eeuwige rust genieten.”

Hoe schoon is die martelaar der vrijwillige zelfopoffering in zijn open graf uitgestrekt. Zijne trekken dragen nog het kenmerk van een boetvaardig en verstorven leven; maar reeds is zijn voorhoofd met bloemen gekroond en door de zuivere gerustheid van zijn dood als het ware van gedaante verwisseld.

O, mijn Jesus, hoe bewonderenswaardig zijt Gij in uwe heiligen! Meer dan ooit wil ik mij met U slachtofferen opdat mijn dood den uwen gelijke.

Jesus dorst lijdende met gal gelaafd, ontferm U onzer.

Jesus die gezegd hebt: Alles is volbragt, ontferm U onzer.

Je

He
de sn
rijke
verre
Hij i
is ve
Go
te he
zijn,
Zalig
volge
diege
en d
het g
is, z

De
volg
is on
Als
een
met

O
O J
Ther
dat
N

VEERTIENDE STATIE.

Jesus wordt in het graf neergelegd.

Het graf van Jesus was voor Hem slechts de snelle overgang van den dood tot eene roemrijke opstanding. Beschouw, o mijne ziel uw verrezen Jesus, Hij springt op van vreugde. Hij is opgestaan om niet meer te lijden, Hij is verrezen om niet meer te sterven.

Gods woord kan niet liegen. Na gezegd te hebben: Indien iemand mijn leerling wil zijn, dat hij zijn kruis opneme, heeft er de Zaligmaker bijgevoegd: En dat hij mij dan volge. Daardoor heeft Hij beloofd dat Hij diegenen, welke Hem op den weg des kruizes en des offers gevolgd zullen hebben, niet in het graf zal laten, maar even als Hij verrezen is, zal doen opstaan.

De Heer roept zijne leerlingen in zijn gevolg en tot in den schoot zijner glorie. Hij is ons opperhoofd en wij zijn zijne ledematen. Als het opperhoofd opstaat, is het dan niet een bewijs dat Hij wil dat zijne ledematen met Hem verrijzen.

O troostende hoop! O glansrijk vooruitzigt! O dood wat toeft gij lang! O, liefdevolle Theresia, nu weet ik waarom gij stierft omdat gij niet vroeg genoeg sterven kondet.

Na den dood komt de verrijzenis; na een

ligchaam door het werk en de boetvaardigheid versleten, eene eeuwige jeugd; na de opoffering de zegenliederen, de hemelvreugde en het bezit van God.

Jesus noodigt mij aan zijn roemvollen feestdich, aan zijne eeuwige bruiloft! Al de regtvaardigen worden er uitgenoodigd, maar de eerste plaats is bestemd voor de maagden, die het Lam zullen volgen overal waar het gaan zal.

Neen de regels en de gebruiken van het klooster zijn niet moeielijk te onderhouden. Neen, de armoede is geene berooving! De zuiverheid is geen strijd! De gehoorzaamheid is geene slavernij. De zelfopoffering is geen Sacrificie!

In de voetstappen van Jesus is niets moeielijk; in de voetstappen van Jesus maakt de genade alle moeielijkheden overkomelijk; het lijden baart u vreugd, en de dood geeft de onsterfelijkheid.

Jesus die uwen geest aan uwen Vader bevolen hebt, ontferm U onzer.

Jesus aan het kruis gestorven, ontferm U onzer.

Bij

Jesus
uits
ontJesus
v.
verne
R.
den dHe
God
verlo
bloed
hebt
te se
mog
en r

gheid
opof-
le en
feest-
regt-
r de
a, die
gaan
het
den.
De
heid
geen
eie-
de
het
de
len
zer.

Bij de weerkomst aan het altaar.

Jesus die na uwen dood uwe magt hebt doen
uitschijnen door eene menigte wonderen,
ontferm U onzer.

Jesus die begraven zijt, ontferm U onzer.
v. De Heer Jesus Christus heeft zich zelven
vernederd.

r. Hij heeft zich gehoorzaam gemaakt tot
den dood, ja tot den dood des kruizes.

GEBED.

Heer, Jesus Christus Zoon van den levenden
God die aan het kruis gehecht zijt voor de
verlossing der wereld, en die Uw kostbaar
bloed voor de vergiffenis der zonden gestort
hebt, wij smeeken U nederig ons de genade
te schenken dat wij na onzen dood verheugd
mogen ingaan in het Paradijs. Gij die leeft
en regeert in al de eeuwen der eeuwen. Amen.

FER.

ontferm

Ontferm u onzer.

Jesus, onze Meester,
 Jesus, onze Herder,
 Jesus, onze Vader,
 Jesus, Bruidegom onzer zielen,
 Jesus, onze Broeder,
 Jesus, onze Vriend,
 Jesus, onze Leidsman,
 Jesus, onze gast en ons voedsel,
 Jesus, onze Rechter,
 Jesus, onze hoop,
 Jesus, onze schat
 Jesus, ons leven,
 Jesus, ons einde,
 Jesus, onze glorie,
 Jesus, ons geluk,
 Jesus, onze vrede,
 Jesus, aanbiddeijk voorwerp van ons ge-
 loof, van onze hoop en van onze liefde,
 Jesus, ons voorbeeld,
 Jesus, onze wijsheid,
 Jesus, ons licht,
 Jesus onze sterkte,
 Jesus, ons vermogen,
 Jesus, onze goedheid,
 Jesus, onze zoetheid,
 Jesus, onze zuiverheid,
 Jesus, onze al,
 Jesus, verootmoedigd,
 Jesus, vernietigd,
 Jesus miskend,
 Jesus, verlaten,
 Jesus, beleedigd,

Ontferm u onzer.

Jesus, geduldig,
 Jesus, boetvaardig,
 Jesus, leedwezig,
 Jesus, stilzwijgend,
 Jesus, eenzaam,
 Jesus, gebannen,
 Jesus, gevangen,
 Jesus, arm,
 Jesus, gehoorzaam,
 Jesus, zachtmoedig en ootmoedig van hart,
 Jesus, onze eenige liefde,
 Jesus, heilige offerande voor ons en door
 ons vernederd,
 Jesus, heilige offerande beleedigd door de
 lasten der menschen.
 Jesus, heilige offerande, verwaarloosd en
 verlaten in uwe tempels,

Onferm u onzer.

Jesus, wees genadig, vergeef ons Heer.
 Jesus, wees genadig, verhoor ons Heer.
 Over het onregtvaardig ontvangen van uw
 ligchaam en bloed, verzuchten wij Heer.
 Over de oneerbiedigheden der christenen,
 verzuchten wij, Heer.
 Over de gedurige lasteringen der goddeloo-
 zen, verzuchten wij, Heer.
 Wij zondaars, wij bidden U, hoor ons.
 Opdat Gij ons vergiffenis schenkt, wij bidden
 U, hoor ons.
 Opdat Gij het Sacrament van uwe liefde doet
 kennen, wij bidden U, hoor ons.
 Opdat U aangenaam zij de eerherstelling

we
 dig
 Lam
 rel
 Lam
 rel
 Gij
 gij

O
 om
 heil
 wij
 met
 daa
 den
 ven

welke wij doen in den geest van ootmoedigheid. wij bidden U, hoor ons.

Lam Gods, dat uitwischet de zonden der wereld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat uitwischet de zonden der wereld, ontferm u onzer, Heer.

Gij die dorst hebt, komt tot de waters. En gij zult volkomen gelaafd worden.

G E B E D.

O God van liefde, Gij, die niet ophoudt om uit te noodigen tot den maaltijd van het heilig Sacrament des Altaars, geef, smeeken wij U, dat wij altijd tot dezen naderen, met zoo volmaakte gesteltenissen, dat wij daar de volmaaktheid putten van al de deugden, van welke Gij ons het voorbeeld gegeven hebt. Amen

Ontferm u onzer.

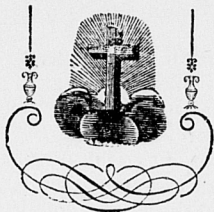
w
r.

o-

n

t

g

VEREENIGING MET JESUS

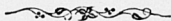
VOOR

LEVEN EN DOOD

BIJZONDERLIJK NA HET ONTVANGEN

DER

H. COMMUNIE.

Mijn allerliefste JEZUS! uitgestrekt voor uwe voeten, bid ik uwe oneindige goedheid van mij toe te laten, dat ik een voornemen met U make, met al de begeerten en vragen, welke ik alnu doe, en die ik gaarne zoude herhalen, zoo dikwijls als ik ademen zal, bij dag en nacht, tot den laasten oogenblik van mijn leven:

1. Ik vraag dat Gij bemind, geëerd en verheven moget worden van al uwe schepselen.

2. Ik vraag, dat uw Wil geschiede op aarde als in den Hemel.
3. Ik vraag voor alle zondaren, en bijzonder voor mij, een waarachtig volmaakt berouw.
4. Ik vraag uwe waarachtige zuivere liefde.
5. Ik wensch al mijne werken ter uwer liefde te doen.
6. Ik wensch verslonden te zijn in uwe zuivere liefde, opdat Gij altijd in mij de overhand hebben möget.
7. Ik schik mij naar de begeerte van uwe heilige Liefde: zoo om te leven als om te sterven.
8. Ik wensch, mits in staat van genade zijnde, geestelijk, zoo dikwijls als ik adem haal, te ontvangen het H. Sacrament des Autaars.
9. Ik wensch tot de tafel des Heeren gaande, al de liefde te zamen, welke de Heiligen gehad hebben en zullen hebben.
10. Nuttigende het H. Sacrament des Autaars, vereenig ik mij met de liefde welke Gij gehad hebt, toen Gij hetzelfde insteldet.
11. Heer JEZUS! het is mij uit den grond des harten leed, dat ik uwe goddelijke goedheid en groote Majesteit ooit vergramd heb.
12. Ach! mijn JESUS! in het spreken van mijne biecht, wensch ik te hebben het allergrootste berouw, omdat ik uw oneindige goedheid en liefde vergramd heb.
13. Ik vraag ootmoedig vergiffenis van al mijne zonden, ook van de allerverborgenste, en
14. Te dien einde draagt ik God den Vader

- met een vurig hart, al de tranen en de dropelen bloeds op, die Gij ter mijner liefde vergoten hebt, en al hetgeen uwe H. Moeder ter uwer liefde, ooit onderstaan heeft.
15. Ik vraag, dat al mijne begeerten en verzuchtingen vereenigd zijn met het brandend hart van JEZUS, en dat al mijne gedachten, woorden en werken levendig door Zijne zuivere inzigten en Zijne heilige liefde geleid worden.
16. Ik aanroep JEZUS en MARIA, om te belleten dat ik in zonden valle.
17. Ik wensch, boven al, in tijds te ontvangen het H. Sacrament des Autaars, en dat JEZUS! mijne ziel in Zijne arme ontvang.
18. Ik vraag U in tijds de H. Olie te ontvangen, om in mijne bekoringen versterkt en van al mijne zonden ten eenemale gezuiverd te worden.
19. Mijn JEZUS! ik wensch arm te sterven gelijk Gij, en niets anders te bezitten dan hetgeen voorkomt van uwé heilige liefde.
20. H. Maagd Moeder van JEZUS! wees mij altijd genadig: maar vooral in het ure des doods.
21. H. MICHAËL, Prins der hemelsche legeren, ik verzoek U mijne vijanden te doen vlugten.
22. Mijn goede Engel! ik dank u duizendmaal, voor de zorg, welke gij tot heden voor mij hadt, en bid u, dat gij mij nimmer willet verlaten.
23. Eindelijk verzoek ik den H. JOSEPH,

den H. IGNATIUS, den H. FRANCISCUS-XAVERIUS, de H. BARBARA, al mijne Patronen en Patronessen NN., en alle Heiligen van het Paradijs, bij mijnen laatsten uitgang.

24. Nu leg ik af alle gedachten en begeerten tegenstrijdig aan het Geloof, de Hoop en de Liefde, welke ik door ingeven des duivels of door eenige hartstogt zou kunnen hebben.

Ik herroep, breek en zweer ten eenemale af, en verklaar, dat ik wil leven en sterven als een waarachtig kind van de H. Katholieke, Apostelieke en Roomsche Kerk, en dat het mij van harte leed is, dat ik tegen God heb gezondigd.

25. Ik geloof en stel mijne hoop tot het einde toe, op de barmhartigheid Gods, en wil Hem altijd en overal beminnen.

26. Ik vraag ook, te leven en te sterven met mijnen naaste in eene waarachtige broederlijke liefde, en allen haat, gramschap en afkeer uit mijn hart te bannen.

27. Ik vergeef van harte, aan allen die mij vergramd hebben, en ik vraag ook vergiffenis aan allen, die ik ooit vergramd of verergerd heb.

28. Ik vraag om alle aflaten en gratiën te winnen, welke ik kan bekomen in de ure des doods, op welke wijze het mag wezen, maar bovenal in het uitspreken van de namen van Jesus en Maria.

29. Met één woord, mijn JEZUS ik vraag U

- eene zaak. maak mij zalig, zij mij JEZUS in der eeuwigheid.
30. Maak ook zalig de Zielen van NN. die U bekend zijn, mijn Zaligmaker! en van NN., die mij dit gebed heeft gegeven.
31. Maak zalig mijne Ouders, Vrienden en Weldoeners.
32. Maak zalig onzen allerheiligsten Vader NN. den Paus onzen Vorst, en al mijne geestelijke en tijdelijke Oversten.
33. Maak zalig en heilig al de Priesters NN. mijn Biechtvader, Religieusen en de Christenen.
34. Vereenig, door uwe liefde, alle harten, die door vijandschap van elkander gescheiden zijn; boven al vereenig de Christenen vorsten, en geef vrede aan de H. Kerk.
35. Doe groeien en voorspoedig worden uwe H. Kerk in alle deugden, daaruit bannende alle dolingen, ketterijen en de bedorven zeden.
36. Doe alle zondaren en hen, die buiten het waar geloof zijn, tot U terugkeeren.
37. Breng, o Heer! tot uwe eeuwige rustplaats de zielen des vagevuurs, en opdat Gij dit eerder zoudet doen, zoo offer ik U op, elke herhaling des adems, zoo veel het mij mogelijk is, al de verdiensten van uw Heilig Lijden, van uwe H. Moeder, en van al de Heiligen, die geweest hebben, zijn en zullen wezen, opdat Gij dit als een waarachtig Middelaar zoudet gelieven op te offeren aan

uwe
voor
den
ste
gew
ver
het
He
ha

Ziel
m
Har
J
Voe
Har
Oog
Oor
Mo
Zij
In

Va
Ve

uwen hemelschen Vader, — en bijzonder voor die Zielen, waaraan ik meest verbonden ben: NN., voor die U de aangenaamste is; voor die de allergodvruchtigste is geweest tot uwe H. Moeder; voor die meest verlaten is, en voor die veroordeeld is, om het allerlangste te lijden. Barmhartigheid! Heer, barmhartigheid! en dat ik uwe barmhartigheid in eeuwigheid moge *Amen* zingen!

G E B E D.

Ziel van Maria, door uwe verdiensten: maak mij zalig!

Hart van Maria, ontsteek mij in de liefde tot Jesus!

Voeten van Maria, bestiert mij!

Handen van Maria, ontvangt mij!

Oogen van Maria, aanziet mij!

Ooren van Maria, aanhoort mij!

Mond van Maria, bid voor mij!

Zijde van Maria, versterk mij!

In uw maagdelijk Hart, verberg mij en laat mij van U niet scheiden!

Van den boozen vijand, bescherm mij!

Verwerf van uwen Zoon, dat ik tot U moge komen, opdat ik mijnen God, met U en alle Heiligen, moge loven, in alle eeuwen der eeuwen. AMEN.

IMPRIMATUR

HOEVEN 17^a Augusti 1869.

C. VAN DER VEEKEN

Vic.-gen.

